

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Yalnız Allah'a Güvenmek

"Mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etmelidir diye buyurur yegâne Rabbimiz Allah... Misak ahdine sadık kalan, O'ndan başka İlâh ve Rabb kabul etmeyen katıksız iman sahibi mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül eder, yani yalnızca O'na güvenip dayanırlar... Rabpleri Allah'ın kendilerine bahşetmiş olduğu güç-kuvvet ve imkân nimetlerini gereği gibi sarf eder, emrolundukları gibi hareket eder, hayırlı bir sonuca ulaştırmayı Allah'dan beklerler... Bütün güvenleri Allah'a olduğu hâlde sebeblere sarılmayı ihmâl etmezler... Sebeblere sarılır, fakat sonucu sebeplerden beklemezler... Sebeblere sarılırken, sebepleri yaratan Allah emrettiği için yaparlar... Başarılı olmak,sebeblere sarılıp fışırken, her şeyin Allah'ın elinde olduğuna inanmakla Çekleşir... Başarı, sebeplerden değil, sebepleri yaratan Allah'dandır...

imam Kurtubî (rh.a.), tevekkül hakkında şunları beyan eder.

"Tevekkül: Sözlükte, acizliğini ve başkasına dayandığını izhar etmek demektir.

Genel olarak fukâhanın görüşü şudur:

Yüce Allah'a tevekkül, Allah'a güvenmek, O'nu» I takdir ettiği hükmün mutlaka gerçekleşeceğine kafi olarak inanmak, yemek yemek, içmek, düşmandan sakınmak, silah hazırlamak, şanı yüce Allah'ın Sünneti gereğince mû-tâd olan şeyler kullanmak gibi, mutlaka yerine getirilmesi gereken sebepleri yerine getirme hususunda da O'nun Peygamberinin Sünneti'ne tabi olmaktır.

Sufîlerin muhakkik olanları da bu görüştedirler. Şu kadar var ki, onların kanaatine göre, bu sebepleri yerine getirmek suretiyle tatmin olup kalbin sebeblere yöneltilmesi hâlinde tevekkül adını almaya hak kazanılmaz. Çünkü sebepler, tek başlarına ne bir menfaat sağlayabilir, ne bir zarar önleyebilir. Aksine sebep de, sonuç da şanı yüce Allah'ın fiilidir. Hepsi O'ndandır ve O'nun meşîeti ile ger-1 çekleşir. Tevekkül eden kişi, ne vakit bu sebeblere kalbi ile meyledecek olur ise, artık o, bu isimden (rnütevekillik-

ten) sıyrılış olur.

Diğer taraftan tevekkül edenlerin de iki hâli söz konusudur:

Birincisi, tevekkül hususunda sağlamlaşmış kişinin hâlidir. Böyle bir kimse kalbi ile bu sebeplerden herhangi birisine iltifat etmez ve ancak bu konudaki emir gereğince sebepleri yerine getirir.

İkincisi ise, bu duruma gelmemiş olanın hâlidir ki, ° da, kimi zaman bu sebeblere iltifat etmekle birlikte, * yollarla, kafi burhanlarla ve hâlî zevkleriyle bunlara il ti nefinden uzaklaştırır. O, bu durumunu şanı yüce A

Hitfu Üe kendisini sağlam mütevekkillerin makamına ulaşınca ve ariflerin derecesine çıkartmıca kadar devam ettirir.^{1[1]}

Gerçek mü'minler, yalnız Allah'a ibadet eder, yalnız n'ndan yardım bekler ve yalnız O' na tevekkül eder... göyle °lan mü'min kullarının vasıflarını şöyle beyan buyurur Rabbimiz, Allah (Azze ve Celle):

"Mü'minler, ancak o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir. O'nun ayetleri okunduğunda İmanlarını arttırır ve yalnızca Rabblerine tevekkül ederler.

Onlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.

İşte gerçek mü'minler bunlardır. Rabbleri katında onlar için dereceler, bağışlanma ve üstün bir nızık vardır.^{2[2]}

"Kim de Allah'a tevekkül ederse O, ona yeter. Elbette Allah, kendi emrini yerine getirip gerçekleştirendir. Allah, her şey için bir ölçü kılmıştır."^{3[3]}

"Sen, O güçlü ve üstün, esirgeyici olan (Allah)'a tevekkül et."^{4[4]}

"Sen, asla Ölmeyen ve daima diri olan (Allah)'a tevekkül et ve O'nu, hamd ile teşbih et. Kulların günahlarından O'nun heberdar olması yeter."^{5[5]}

Gerçek mü'minler, Allah'dan başka hiç kimseden bir şey ummazlar. Yalnızca O'na yönelir ve O'na sığınır. Yalnızca O'na rağbet eder ve ihtiyaçlarını yalnız O'ndan isterler... Kesinlikle iman edip bilirler ki, Rabbleri Allah'ın dilediği olur, dilemediği asla olmaz... Mülkünde yegâne tasarruf sahibidir... Eşi ve benzeri yoktur... O'nun ortağı da \ yoktur... O, hesabı çabuk görendir ve O'nun hükmünü ge-çektirebilecek hiç kimse yoktur...

^{1[1]} imam Kurtubî, A.g.e, C.4, Sh.353-354.

Ayrıca bkz. Ahmet Rıfat, Tasvir-i Ahlâk, Sh.344-346.

^{2[2]} Enfal, 8/2-4

^{3[3]} Talak, 65/3.

^{4[4]} Şura, 26/217.

^{5[5]} Furkan, 25/58.

Muvahhid mü'minler, bütün işlerinde diri olan ve as-la ölmeyen Allah'a tevekkül ederler... Allah, ebedî olan Bakî'dir... Diridir... Kayyum'dur... her şeyin Rabbi, İlâhı ve Meliki'dir... Mü'minin sığınacağı tek yerdir... Kendisine güvenilip sığınılacak yalnız O'dur... Mü'mini destekleyip muzaffer kılan ve yardım eden O'dur... Allah, mü'mine kâfidir!..

Kim, bütün şartlarına riâyet ederek Alemlerin Rabbi

Allah'a tevekkül ederse, Allah, ona yeter!..

Abdullah ibn Abbas (r.anhuma) anlatıyor: Bir gün (hayvanın üstünde) Rasulullah (s.a.s.)'in arkasında idim. Rasulullah (s.a.s.), bana şöyle buyurdu:

"Ey delikanlı, sana bir kaç kelime öğreteceğim: Allah'ın emirlerini ve yasaklarını gözet ki, Allah da seni gözet sin. Allah'ı gözet ki, O'nu karş ında bulas ın. İsteyeceğ in zaman Alâh'dan iste ve yardım taleb edeceğ in vakit Alâh'dan yardım taleb et.

Bilmiş ol ki, bütün ümmet, herhangi bir hususta sana fayda vermek için bir araya gelmiş olsa, ancak Allah'ın senin için takdir ettiğ i hususta sana yararlı olabilirler. Aynı zamanda sana herhangi bir hususta zarar vermek için bir araya gelmiş olsalar, ancak Allah'ın senin aleyhinde ta ettiğ i bir hususta sana zarar verebilirler.

Kalemler kalkmış ve sahifeler (mürekkebler) kurumuştur.^{6[6]}

Abdullah ibn Mes'ud (r.a.)'dan.

Rasulullah (s.a.s.) şöyle buyurur:

"Kimin bir ihtiyacı olur da onu, insanların önüne dökerse, onun ihtiyacının kolaylaştırılmamas ı gerekir. Kim de ihtiyacını Allah'ın huzuruna koyarsa, Allah Teâlâ ona çabukcak bir nızık verir veya eceli gelmiş bir ölüm lütfeder.^{7[7]}

Rabbimiz Allah, mü'min müslüman kulları için önder ve örnek kıld ığı Rasulü Muhammed (s.a.s.)'e yalnızca kendisine tevekkül edip yönelmesini emretmektedir... Böylece Allah'a nasıl tevekkül edileceğ ini ümmete göstermiş olsun...

"Ey Peygamber, Alâh'dan sakın, kâfirlere ve münafıklara itaat etme. Şübhesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

Sana Rabbinden vahyedilene uy. Şübhesiz Allah, yaptıklar ınızdan haberdardır.

Allah'a tevekkül et, vekil olarak Allah yeter.^{8[8]}

^{6[6]} Sünen-i Tirmizî, Kitabu Sıfatu'l-Kiyame, B.22, Hds.2635. İmam Tirmizî (rh.a.):

Bu hadis, hasen-sahîh'dir, diyor. Ahmed b. Hanbel, Müsned. C.I, Sh.307.

^{7[7]} İbn Kesir, A.g.e. C.14, Sh. 7942. İmam.Ahmed b. Hanbel ve Ab-durrezzak'dan.

^{8[8]} Abzab, 33/1-3.

"Rabbini ismini zikret ve her şeyden kendim çekerek yalnızca O'na yönel.

(Allah,) doğunun ve batının Rabbidir. O'ndan başka ilâh yoktur. Şu hâlde (yalnızca) O'nu vekil tut.^{9[9]}

Rasuhıllah (s.a.s.)'den Önceki Rasuller ve Nebiler de, Allah'a tevekkül konusunda çok sağlam tevekkül sahibi idiler... Onlar da, bütün işlerinde Allah'a güvenip dayanmış ve yardımını yalnız O'ndan beklemişlerdir...

"Rasulleri onlara dediler ki: 'Doğrusu biz, sizin gibi yalnızca bir beşeriz. Ancak Allah, kullarından dilediğine lütufta bulunur. Allah'ın izni olmaksızın size bir delil getirmemiz bizim için olacak şey değil. Mü'minler, ancak Allah'a tevekkül etmelidirler.

Bize ne oluyor ki, Allah'a tevekkül etmeyelim? Bize doğru olan yollar o göstermiştir. Ve elbette bize yaptığınız işkencelere karşı sabradeceğiz. Tevekkül edenler, Allah'a tevekkül etmelidirler.^{10[10]} Yakub (a.s.) dedi ki:

"Hüküm yalnızca Allah'ındır. Ben, O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de, yalnızca O'na tevekkül etmelidirler.^{11[11]}

Şuayb (a.s.) dedi ki:

"Benim başarımlarım ancak Allah ilemdir. O'na tevekkül ettim ve O'na içten yönelip dönerim.^{12[12]}

Nakledilen ayetler dikkat edilecek olunursa, Allah'a en yakın ve O'nun vezifeli kılıp kendilerine vahyettiği en seçkin insanlar olan Rasuller ve Nebîler, yalnız Allah'a tevekkül ettiklerini beyan etmektedirler...

Hangi iş olursa olsun mü'minler, Allah'ın kendilerine verdiği bütün imkânları sarfederek ve sebeplerini işleyerek çalışmalı, sonra hiç bir şübhe duymadan Allah'a tevekkül etmelidirler... Rasullerin hayatlarına ve mücadelelerine bakıldığında bu hakikat apaçık anlaşılır... Onlar, herhangi bir işe kalkıştıklarında o konuyla ilgili üzerlerine düşen vazifeyi yerine getiriyor, sonra hayırlı sonucu Allah'a havale ediyorlardı... Tevekkül, hiç çalışmadan, imkânları kullanmadan Allah'dan beklemek değildir... Tevekkül, gayret ve çalışmak ile beraber, sonucu sebeplerden değil, Allah'dan bilmek demektir... Kapsayıcı kuvvet Allah'a aiddir... Her şey O'nun kudretinin eseridir... Allah'ın yarattığı sebeblere yapıştıktan sonra direnmek ile tevekkül etmek gerek... Allah, böyle tevekkül edilmesini emrediyor ve bu şekilde tevekkül edenleri sevdiğini beyan buyuruyor:

^{9[9]} Muzzemmil, 73/8-9.

^{10[10]} İbrahim, 14/11-12.

^{11[11]} Yusuf, 12/67.

^{12[12]} Hud, 11/88.

"Allah'dan bir rahmet dolayısıyla onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba ve katı yürekli olsaydın onlar, çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla, onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şübhesiz Allâh, tevekkül edenleri sever.

Eğer Allah, size yardım ederse, artık sizi yenilgiye uğratacak yoktur ve eğer sizi yapayalnız ve yardımsız bırakacak olursa, ondan sonra size yardım edecek kimdir? Öyleyse mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.^{13[13]}

Rabbimiz Allah, bu ayetlerde Rasulullah (s.a.s.)'e hitab etmektedir... Dikkat edildiğinde görülen şudur:

Rasulullah (s.a.s.), Allah'dan bir rahmet olarak hata yapan mü'minlere karşı yumuşak davranmış, katı yürekli olmamıştır... Onları bağışlamış, onlar için Allah'dan bağışlanma dilemiş ve iş hususunda onlarla istişare edip bir karara varmıştır... Bütün bu işler yapıldıktan sonra varılan karar üzere azmedilmiş, Allah'a tevekkül yapılmıştır... Allah, onlara verdiği imkânları gereği gibi kullandıktan ve emrolundukları gibi davrandıktan sonra kendisine tevekkül edenleri sever... Böyle davranan, iman edip salih amel işleyenler için cennet va'detmektedir Allah Teâlâ:

"İman edip salih amellerde bulunanlar, onları, içinde ebedî kalıcılar olarak, altından ırmaklar akan cennetin yüksek köşklerine muhakkak yerleştireceğiz. (Salih) amellerde bulunanların eciri ne güzeldir.

Ki onlar, sabredenler ve Rabblerine tevekkül edenlerdir." ^{14[14]}

Emirü'l-mü'minin İmam Ömer b. Hattab (r.a.) dan.

Rasulullah (s.a.s.) şöyle buyurur:

"Eğer siz, hakkıyla Allah'a tevekkül etseydiniz, sabahleyin aç gidip, akşamleyin tok olarak (yuvalarına) dönen kuşları rızıklandırdığı gibi sizi (de) muhakkak rızıklandırır. ^{15[15]}

Bu hadisin şerhinde şunlar beyan olunmuştur:

"Allah Teâlâ'ya hakkıyla tevekkül şöyle olur:

Her şeyi yaratan, dilediğine dilediğini veren, dilediği şeyi, dilediği kimseden alan ancak Allah'dır. O'ndan başka ve iradesi dışında ne veren, ne de alan vardır. Kişi-nin, bu inançla gerekli tedbiri alıp, elinden gelen gayreti göstererek ve Allah'a

^{13[13]} Âl-İmrân, 3/159-160.

^{14[14]} Ankebut, 29/58-59.

^{15[15]} Sünen-i İbn Mace, Kitabu'z-Zühd, B.14, Hds.4164. Sünen-i Tirmizî, Kitabu'z-Zühd, B.22, Hds.2447. Ahmed İbn Hanbel, Kitabu'z-Zühd, C.I, Sh.36, Hds.97. Abdullah ibnü'l-Mübarek, Kitabu'z-Zühd, Sh.138, Hds.559. Kuzâî, Şihâbü'LAhbâr Tercümesi, Sh.257, Hds.868. Ayrıca bkz, Ahmed b. Hanbel, Müsned, C.I Sh.30-52. Hakim, el-Müstedrek, C.4, Sh.318.

dayanarak rızkını ve menfaatini araması şekli, Allah'a hakkıyla tevekkül edilerek yapılan çalışmadır.

Tuhfe yazarının beyanına göre el-Münâvî, bu hadisin izahı bölümünde şöyle demiştir:

Yani kuşlar, sabahleyin aç karnına gidip, akşam tok karnına dönerler. Allah, onların rızıklarını verir. Şu hâlde rızık veren çalışma değil, Allah'dır. Şu hâlde hadis, tevekkülün tembel durmak ve boş gezmek, olmadığına, bilakis rızık yollarına baş vurmanın gerekliliğine işaret eder. Çünkü kuşlar, çalışmak, gayret göstermek ve aramakla rızıkla-nırlar. Bunun içindir ki, Ahmed demiş ki:

Hadiste, çalışmayı bırakmaya delâlet eden bir yön yoktur. Rasul-i Ekrem (s.a.s.) şunu buyurmak istemiştir:

Eğer onlar, gidiş-gelişlerinde, yaptıkları işlerde Allah'a tevekkül etseydi ve her hayır ile iyiliğin ancak Allah'ın elinde olduğunu kesinlikle bilseydi, kuşlar gibi bol rızıkla ve salimen döneceklerdi. Fakat onlar, güçlerine ve çalışmalarına güvenip dayandılar. Bu ise, tevekkül prensibine ters düşer.^{16[16]}

Yegâne önderimiz Rasulullah (s.a.s.), ümmetinin her ferdine, Allah'ın izni ve yardımıyla yaratılan sebeblere meşru yollarla sarıldıktan ve gereğini yaptıktan sonra tam bir ihlâs ile Allah'a tevekkül etmeyi emretmiştir... Bu tevekkülün en iyi şekilde nasıl yapılacağını da Rasulullah (s.a.s.) tarafından tarif edilip gösterilmiştir...

Cabir (r.a.) anlatıyor:

Rasulullah (s.a.s.), bir cüzzümlümn elini tutarak onu, kendi eliyle beraber yemek kabına getirdi ve sonra:

"Allah'ın adı ile, Allah'a güvenerek ve O'na tevekkül ederek ye!" buyurdu.^{17[17]}

Enes b. Malik (r.a.)'dan.

Bir adam:

Ya Rasulullah, onu (deveyi) bağlayıp da mı tevekkül edeyim, yoksa salıverip de mi tevekkül edeyim?

Rasulullah (s.a.s.):

"Bağla ve sonra tevekkül et!" buyurdu.^{18[18]}

Enes b. Malik (r.a.)'dan.

^{16[16]} Haydar Hatipoğlu, Sünen-i İbn Mace Tercemesi ve Şerhi, C 10 Sh.439.

^{17[17]} Sünen-i Tirmizî, Kitabu'l-Et! ime, B.19, Hds.1877. Sünen-i Ebu Davud, Kitabu't-Tıbb, B.24, Hds.3925. Sünen-i İbn Mace, Kitabu't-Tıbb, B.44, Hds.3542.

^{18[18]} Sünen-i Tirmizî, Kitabu Sıfata'l-Kiyame, B.22, Hds.2636. Kuzâî, Şihâbü'l-Ahbâr Tercümesi, Sh.130, Hds.404.

Rasulullah (s.a.s.) şöyle buyurdu:

"Her kim evinden çıktığı zaman:

Bismiüahi, tevekkeltu alallahi ve lâ havle ve lâ kuvvete illa billahi = Allah'ın adıyla (yola çıktım), Allah'a tevekkül ettim (bel bağlayıp dayandım), kudret ve kuvvet ancak Allâh ile dir derse, kendisine:

İhtiyaçların görüldü ve vikaye olundun (korundun), denilir ve şeytan ondan uzaklaşır.^{19[19]}

Önderimiz Rasulullah (s.a.s.), mü'minlere tevekkül etmeyi, Allah'a gönülden bağlanmayı emrederken, onlara niaddî planda yapılması gerekli olan şeyleri ihmâl etmemelerini de tavsiye etmektedir... Bir mü'minde, manevî ve maddî şartlar bütünleştğinde, her birisine gereği gibi değer verilip imkân nisbetinde amel hâline getirildiğinde olgunluğa ulaşılmış olunur...

İmam Kuşeyrî (rh.a.)'in beyanıyla:

'Tevekkülün yeri kalbur. Zahirde (tedbir ve sebebe tevessül ile çalışmak) hareketle meşgul olmak, kalbteki tevekküle zıt değildir. Kul, takdirin Allah Teâlâ cihetinden olduğuna hakikaten ve yakînen kanaat getirmiş olursa, bu durumda istediği bir şeyi elde edemezse:

O'nun takdiri budur, diye, elde ederse:

Bu, O'nun lütfudur, diye düşünür.^{20[20]} İmam Gazali (rh.a.) da şunları söyler:

"Bilmiş ol ki ilim, hâli, hâl de ameli gerektirir. Tevekkülün beden ile kesbi, kalb ile tedbiri terk edip bir paçavra gibi yere atılmak ve bir et parası gibi tablaya konmak, anlamında olduğu sanılır ki, bu cehalet görüşüdür ve dinimizde haramdır. Halbuki dinimiz, tevekkül edenleri övmüştür. Dinî sakıncalarla, dinin üstün makamlarına yükselmek olmaz. Onun için bunun yüzünden perdeyi kaldırarak deriz ki:

Tevekkülün eseri, kulun sâ'y-u hareketinde maksad-larını bilmekle tecelli eder. Kişinin, kendi ihtiyarı ile sâ'y. u hareketi, ya elinde bulunmayan faydalı bir şeyi te'min etmek, yahud o faydalı şeyi korumak, veya henüz karşılaşmadığı hırsız ve yırtıcı hayvanlardan korumak için tedbir almak, yahud mübtelâ olduğu hastalık gibi herhangi bir sıkıttan kurtulmak içindir.

^{19[19]} Sünen-i Tirmizî, Kitabu'd-Daavat, B.33, Hds.3648. Sünen-i Ebu Davud, Kîtabu'l-Edeb, B.112, Hds.5095. ^ünen-i İbn Mace, Kitabu'd-Dua, BJ 8, Hds.3885-3886.

^{20[20]} Abdulkerim Kuşeyrî, Kuşeyrî Risalesi, Sh.303. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Demek ki, kulun hareketi, şu dört şeyden hâli değildir: Mefaatli şeyi celbetmek, onu korumak, zararlı şeyi gelmeden önlemek veya geldikten sonra yok etmesine çalışmaktır.^{21[21]}

Rasulullah (s.a.s.), hangi işi yapacak ise, o iş ile ilgili bütün tedbirleri alır, sebeblere kuvvetli sarılır ve sonra Rabbimiz Allah Teâlâ'ya ihlâs ile tevekkül ederdi... Mekke'den Medine'ye hicret ederken uyguladığı ve Allah'ın izniyle hayırlı bir şekilde sonuçlanan hicret planında, tedbir ve tevekkülün beraber uygulandığını görüyoruz...

Rasulullah (s.a.s.) ve İmam Ebu Bekr (r.a.)» Sevr Da-ğı'ndaki mağaraya girip saklanmışlardı... Olayı, Rasulul-lah'ın Halifesi İmam Ebu Bekr (r.a.) anlatıyor:

Biz mağarada iken (bizi aramaya çıkan müşrikler bize çok yaklaşmış, üstümüze gelmişlerdi).

Ben:

Ya Rasulullah, bunlardan birisi eğilip de ayaklannın altına baksa, bizi muhakkak görecektir, dedim. Rasulullah (s.a.s.):

"Ya Ebu Bekr, üçüncüleri Allah olan iki kimseyi ne zannediyorsun?" buyurdu.^{22[22]}

Rasulullah (s.a.s.), tedbirin alınmasından sonra havırlı bir sonucun halk edilmesi için işini, Allah'a havale edip O'na dua ediyordu...

Ümmü'l-mü'minin Ümmü Selem (r.a.) anlatıyor:

Rasulullah (s.a.s.), evinden çıktığı zaman şöyle dua ederdi:

"Allah'ın adıyla (çıktım), Allah'a tevekkül ettim. Biz, (haktan) kaymamızdan veya dalâlete düşmemizden, veya zulmetmemizden, veya cahillik etmemizden veya bize karşı cahillik edilmesinden Sana sığınırız.^{23[23]}

İbn Abbas (r.anhuma) anlatıyor:

Rasulullah (s.a.s.), gecenin bir kısmında teheccüd namazı kılmak için kalktığında şöyle dua ederdi:

^{21[21]} İmam Gazali, İhyâu Ulumi'd-Din, C.4, Sh.484.

^{22[22]} Sahih-i Buhârî, Kitabu Fedaili Aslı abî'n-Nebî, B.l, Hds.5.

Kitabu't-Tefsir, B.144, Hds.183. i Müslim, Kİtabu Fadailu's-Sahabe, B.l, Hds.l. -i Tirmizî, Kitabu'd-Daavat, B.34, Hds.3649. -i İbn Mace, Kitabu'd-Dua, B.18, Hds.3884. -i Ebu Davud, Kitabu'l-Edeb, B.l 12, Hds.5094. i Buhârî, Kitabu't-Teheccüd, B.l, Hds.l.

Kitabu't-Tevhid, B.7, Hds.12. i Müslim, Kitabu'z-Zikr, B.18, Hds.67. -i İbn Mace, Kitabu İkametu's-Sala, B.l80, Hds.l355. -i Neseî, Kitabu Kiyamu'l-Leyl, B.9, Hds.l619. -i Tirmizî, Kitabu'd-Daavat, B.28, Hds.3640. -i Dârimî, Kitabu's-Salât, B.169, Hds.1494. Malik, Muvatta', Kitabu'l-Kur'ân, Hds.34. Sahih

^{23[23]} Sünen Sünen Sünen

"Allah'ım, kendimi yalnız Sana verdim, yalnız Sana iman ettim, yalnız Sana güvendim, yalnız Sana döndüm, yalnız Senin burhanlarına dayanarak mücadele ettim. Aramızda yalnız Seni hakem kıldım. ^{24[24]}

Allah Teâlâ'ya tevekkül etme konusunda hikmetli söz söylemiş olan şahsiyetlerin sözlerinden faydalanmak için hatırlatmayı uygun görüyoruz...

Ashab-ı Kirâm'dan Ebu'd-Derda (r.a.) şöyle demiştir:

İmamın zirvesi, ihlâs, tevekkül ve Âlemlerin

Rabbine tam teslimiyettir. ^{25[25]}

Tabiin imamlarından Said b. Cübeyr (rh.a.) da şunu söylemiştir:

Allah'a tevekkül etmek, imanın özü ve menbaı (kaynağı)dır. ^{26[26]}

Ebu Muhammed Sehl (rh.a.) şöyle der:

Makamlar arasında tevekkül kadar yüce olanı yoktur. Peygamberler, tevekkül hakikatini alıp götürmüşler ve ondan sadece sadıklarla şehidlerin kokladığı bir sevgi ateşi kalmıştır. Her kim bu ateşe sarılırsa, sıddîk ve şehîd

olur. ^{27[27]}

Sehl b. Abdullah (rh.a.), şu beyanda bulunmuş:

Tevekkül, Nebî (s.a.s.)'in hâlidir. Çalışıp kazanmak ise, Sünnettir. O'nun hâli üzerine bulunan, Sünnetini katiyyen terk etmez. ^{28[28]}

Üstad Ebu Ali Dakkak (rh.a.) şöyle der:

Mütevekkilin üç derecesi mevcuddur; Tevekkül, teslim, tefviz. Tevekkül sahibi, Allah'ın va'dına güvenip huzur bulur. Teslim sahibi, Allah'ın (hâlinin bildiğine kanî olarak) ilmi ile iktifa eder. Tefviz sahibi, Allah'ın hükmü-ne rıza gösterir. ^{29[29]}

Allah'ın elinde olana güvenip, halkın elinde olandan umudunu kesen tevekkül ehli muvahhid mü'minler için şöyle buyurur Rabbimiz Allah:

"Kim Allah'a tevekkül ederse, şübhesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. ^{30[30]}

^{24[24]} Sahih-

Sahih-Sünen Sünen Sünen Sünen İmam

^{25[25]} Ebu Talib el-Mekki, Kûtul-Kulub, Kalblerin Azığı, çev. Muharrem Tan, İst. 1999, C.3, Sh.18.

^{26[26]} Ahmed İbn Hanbel, Kitabu'z-Zühed, C.1, Sh.38, Hbr.103. İbn Kesir, A.g.e. C.7, Sh.3237.

^{27[27]} Ebu Talib el-Mekki, A.g.e. C.3, Sh.18.

^{28[28]} Abdülkerim Kuşeyrî, A.g.e. Sh.305.

^{29[29]} Abdülkerim Kuşeyrî, A.g.e. Sh.306.

imam Gazalî, A.g.e. C.4, Sh.483.

^{30[30]} EnfaU/49.

Ve tevekkül ehü mü'min müslümanların Rableri Al-lah'dan dilekleri:

"Rabbimiz, bizi hidayete erdirdikten sonra kalbleri-mizi kaydırma ve katından bize bir rahmet bağışla. Şübhesiz, bağışı en çok olan Sensin, Sen.

Tevekkül ehli muvahhid şahsiyetin kesin tavrı ve kararı:

"Ben işimi Allah'a bırakıyorum. Şübhesiz Allah, kulları pek iyi görendir.
